

Дня 31-го серпня 1991 року українська громада міста Куритиби мала надзвичайну нагоду побачити і послухати концерт інструментально-вокального ансамблю „Стрілецька Слава“ зі Львова. Концертна програма складалася з двох частин, перша була шевченківська, в ній ми почули ряд пісень на слова Кобзаря: „Заповіт“, „Ой, ти одна“, „Козацька Слава“ та інші. В другій частині концерту прозвучали народні пісні: „Подвій, дівчино“, „Ой

Д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ
ДЕНТИСТ
Адреса
30 East 40th Street, Room 706, New York, N.Y. 10016
Tel.: (212) 697-8178

Рідна Школа Українознавства ім. Лесі Українки при УККА
Morris Kaviti, N. Дж.
запрошує українську громаду на
ГОСТИНУ СВ. МИКОЛАЯ
в неділю, 8-го грудня 1991 р. о год. 3-й год. попл.
в Рамаді Готель, Рут 10, Гановер, Н. Дж.
Святочна програма у виконанні учнів Рідної Школи. Роздача дарунків, а описів кави і солодощів. Також виграш і висвітлення відео про народні Різдвяні звичаї України.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку
запрошує членів українського громадянства на
ДОПОВІДЬ ВПЛИВИ ІСТОРИЧНИХ КОНЦЕПЦІЙ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО І ВОЛОДИМИРА АНТОНОВИЧА В УКРАЇНСЬКІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ
ВАДИМ НАЗАРЕНКО —
гість з України (Інститут Історії Дніпропетровська) що відбудеться
у суботу, 7-го грудня 1991 р. о год. 5-й веч.
в домі НТШ в Нью Йорку
при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями
Управа НТШ

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділ в Дітроїті, Миш.
та
45-й Відділ Союзу Українок Америки
Неділя, 8-го грудня 1991 р., год. 4-та по пол.
КОНЦЕРТ
в пам'ять
МАРТИ КОЛТУНОК-ТАРНАВСЬКОЇ
піаністка
ТАІСА БОГДАНСЬКА
В програмі твори: Баха, Бетговена, Вебера, Мендельсона, Шопена, Дебюссі, Довженка і Кос-Анатольського.
Дохід призначений на відновлення Богословської Академії у Львові.
Залпа Початкової Школи Непорочного Зачаття 29500 Вестбрук, Воррен, Миш.

Український Інститут Америки Культурно-освітній відділ
„Українська культурна спадщина“ має шану запросити вас на наступні програми
Пісні та ритуали рідного-новорічного циклу:
Доктор Тамара БУЛАТ (музиколог Академії Наук у Києві) — науковий коментатор
Пісня КРИЖИЦЬКА-ЛИСНЯК — ведуча програмою, рецитатор
ВИКОНАННЯ КОЛІЯДОК:
Павелітня ТУРКЕВИЧ — бандура і спіл
ДІЙСТВО З КОЗЛО:
Богдан ГОЛОДИК — коза
Микола ГОЛОДИК — дід
Павелітня ТУРКЕВИЧ — бандура і спіл
МОНТАЖ ПРОЗІРОК:
Ярослава ГЕРУЛІК
Виконання відбудеться
в неділю, 8-го грудня 1991 р. о 4-й год. по пол.
Адреса: 2 Схід, 79-та вул., Нью Йорк. Тел.: (212) 288-8660
Вечір Андрія Калити:
Відродження старовинного ритуалу
Вечір відбудеться
в п'ятницю, 13-го грудня 1991 р. о год. 7:30 веч.
в приміщенні Українського Інституту Америки
За програму відповідають
Ірина ФЕДІШИН і Ярослава ГЕРУЛІК

Вісті з Бразилії
— соліст Львівського інструментального вокального ансамблю „Ватра“, Таїсія Павлиш — солістка Київської Філармонії та Андрія Онуфрійчук — меццо-сопрано з Тернопілля.
Виконавці і учасників концерту привітав Мар'ян Чайковський, Голова Української Центральної Репрезентації, а описи промовляли в українському Станіславі Лазаревич, який є першим заступником Голови Правління Товариства Культурних зв'язків з українцями за кордоном.
На закінчення цього вечора Володимира Крикунів підняв артист у вмені всіх присутніх за приезд в Бразилію. Потім промовляв д-р Василь Іванницький, Голова Шевченків

ського Комітету в Аргентині, який уможливив приїзд цього ансамблю до Південної Америки. Дівчата, члени ансамблю „Полтава“, одягнені в народні стріпці, вручили артистам китиці квітів.
Відспіванням українського національного гімну „Ще не вмерла України“ закінчено цей незабутній вечір.

Наступного дня члени ансамблю „Стрілецька Слава“ виїхали на дальші виступи до інших міст провінції Парани.
Бажаємо артистам з України багато успіхів у цинненні української культури та примесного спогляду про українську громаду з Бразилії, як так тепло вітала рідних братів і сестер з далекої України.

Корнелій Шмулик
заявляючи, що не віддасть польського костюла на „візантійсько-слов'янську“ церкву. Польські церковні власті висловили причини визначення костюла на п'ять літ. У цій справі апелював також Пала.
Коли 7-го квітня мало відбутися впровадження Владислава Мартиняка, члени польського комітету заступилися у костюлі, так що інсталяція Владислава Мартиняка відбулася у польській церкві. В цій справі і Владислав Мартиняк стравив навіть з президентом Валенсою.

Коли в Польщі стало відомим напрям активності нунція Коласуно, польські завісти міжнародного права зазначили, що з точки бачення цього права є недопустимим, щоб єрарх Римско-Католицької Церкви в Україні підлягав примасові Польщі. Однак конкретні потягнення створювали доконані факти.
Хоча до цього часу, чому ці чинники так поступали. На думку автора статті, Ватикан не взяв під увагу, що на терені Советського Союзу наступили суттєві зміни. Вже у випадку Польщі та Росії Ватикан тих промаків не допускав.
Там, границі дисципліни привираються з державними, номінації на єпископів отримали громадяни Советського Союзу. У Львові Ватикан цього не взяв під увагу.
Можливо було б сподіватися, що в Польщі, де так часто згадується українство в Польщі, вказуючи також на неупорядковані правні і мистецькі справи виселенців.

Принявність катедр до нашої Церкви ніколи не була єрархіальною. Вона перейшла на власність Римско-Католицької Церкви разом із 300 іншими нашими церквами, коли структура нашої Церкви в Польщі була тотально знищена. Передача катедр українцям мало б також означити визнання, як доказ прихильного наставлення Польщі до України. На жаль, цієї нагоди не використано.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЖНУ ПІДТРИМКУ
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276
ДРУЗІ ХАРКОВА
Ініціативна група Друзів Харкова сердечно дякує всім тим, хто щиро відгукнувся на заклики створити фонд допомоги українському культурному Харкову. Наші перші жертводавці, харків'яни і не-харків'яни надіслали:
по 1000 дол. — Параска Витвицька, Оксана Васьков;
500 дол. — Ака Герейма;
300 дол. — Іван Заковоротний;
по 250 дол. — Ада Куклі, Самополіт у Нью-Йорку;
по 200 дол. — Американці за людські права в Україні, Валентина Лімонченко, Олександр Скоп, Оксана Соловей;
150 дол. — Ана Паульська;
125 дол. — Любомир Лампка;
по 100 дол. — О. Біланко, Ірина Васинчук, Юрій Вовк, Василь Давидович, Олег Дамко, Любомир Колтунук, Тарас Кохно, П. Марченко, Леонід Підгірський, Лариса і Василь Приходько, Іван П. Праксо, Ф. Ревенко, Анастасія Романчук, Роксана Кривошея, Юрій Сенік, А. Стратенко, „Українська мистецтва“, кременецька спілка в Воррені (Мічиган), Євген Федоренко, М. Шерш, С. Шенік, В. Хвіленя, Надія і Марія Цюлькі;
85 дол. — Михайло і Ольга Ковалевські;
по 50 дол. — Олена Булгак, Дарина Вітанович, Олександр і Олена Вороніж, К. Довбенко, Ірина Лазар, Оксана Лист, Іван Матченко, Марія Нестерчук, О. В. Пелех, Іван Петрович, Люба і Мірослав Прокоп, Павло Прокопенко, Василь Станіславів, Леонід Сік, Роман Федоренко, Ярослав Ярослав;
35 дол. — Микола і Марія Ковалевські;
30 дол. — Марія Душник;
по 25 дол. — Оксана Бринь, Роман і Євгенія Голіт, Богдан Козак, Діана Ковалевська, Іван Корольчук, Іван Кушнір, Іван і Олена Нориш, Ірина Пала, Оксана Радич, Оксана Селеніна, М. Сорочко, Хорхе і Ольга Татарки, 46-й Відділ Союзу Українок у Роустері, Петро Татарки;
по 20 дол. — Ніна Міхалевич, Анастасія Міненко, Микола Нечипоренко, Степан Павлиш, Оксана Радич, Микола Штанко;
15 дол. — Ірина і Петро Тетердохілі;
по 10 дол. — Оксана Беззверова, Богдан Венгловський, Іван Зінченко, Марія Крамарчук, Марія Крижанівська, Микола Лабаш, Мірша Пилипенко, Федір Смиловик, Надія Тав, Роман Тав.
Крім того, за збірковою листівкою Олени Булгак склали по 5 дол. „п'ятидзятки“ жертводавці.
Ще не пізно придатися до Друзів Харкова в 1991 році (або збільшити свій доток). Пожертви від осіб і фірм продовжують приймати Self Reliance (N.Y.), 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003 (Fund of Kharkiv Account 19648-00).
Ініціативна група:
Мар'ян Кош, Оксана Соловей,
Євген Федоренко, Юрій Шевелюв

Вже від довгого часу громада майдеської Городенки й околиці підносила потребу і доцільність ашанувати Антона Крушельницького, письменника, педагога й політичного діяча, що в 1919 році очолював міністерство освіти в Уряді УНР, а в роках 1915—1918 був директором гімназії в Городенці. Саме тоді він написав повість „Рубають ліс“ (1918) і „Гомін Галицький“ (1918—1919). Оба твори є про точочасний подій в Галичині, зокрема в Городенці.

Нагода до ашанування родини Крушельницьких, яку знищив сталінський терор, трапилася саме тоді, коли педагогічній родині відкривали перші гімназійні класи цієї історичної школи. Хоч погода в той день, 7-го вересня, не сприяла події, але громадствини збиралося масово. Перший акт події в цьому дні відбувся перед будинком гімназії, де вже в ранніх годинах була ашанувана меморіяльна дошка з написом: „Славний Родин Крушельницьких — жертвам сталінського терору“. Відкриття меморіяльної дошки довершила ашанування Крушельницьких Лариса, яка пізніше була директором Академічної бібліотеки Василя Стефанука у Львові.

Меморіяльна дошка довершила ашанування Крушельницьких Лариса, яка пізніше була директором Академічної бібліотеки Василя Стефанука у Львові. Меморіяльна дошка довершила ашанування Крушельницьких Лариса, яка пізніше була директором Академічної бібліотеки Василя Стефанука у Львові.

Меморіяльна дошка довершила ашанування Крушельницьких Лариса, яка пізніше була директором Академічної бібліотеки Василя Стефанука у Львові. Меморіяльна дошка довершила ашанування Крушельницьких Лариса, яка пізніше була директором Академічної бібліотеки Василя Стефанука у Львові.

УВІВТОР, 26-ГО ЛИСТОПАДА, в татарському місті Бугульма розбився, приземлюючись, літак АН-24. 33 пасажирів і 4 члени залоги загинули. Причини катастрофи покищо невідомі.

Спілку розвивають...
(Закінчення зі стор. 2)
працю Грушевського, дослідник підкреслює, що вона вводить читача в лабораторію державного будівництва, голови Центральної Ради, у світ його ідей і спостережень, які Грушевський записував про гарячих слідах подій періоду відродження і творення української держави. „І коли, писав у передмові до своєї праці, — у моїх поглядах виводу будуть різні, то одні з них, напевно, будуть моїми гадками і висновками, котрі подают тут, не волині інші мотиви, крім бажання добра громадянству, що покликано мене в відповідальну хвилю до праці. І за се, я вірю, воно вибачить мені й те, в чім я помилявся.“ („На протязі Нової України, Гадки і мрії“, Київ, 1918).

Доповідач докладно поінформував присутніх про підготовку до видання названої праці Грушевського, що має також увітрати в себе інші матеріали, зокрема деякі конституційні акти періоду УНР.
Звичайно, на кожній, навіть ювілейній конференції бують більш або менш вдалі виступи. Окремі доповіді можна було б визначити як джерелознавчі повідомлення, в інших — автор заступає „на порозі“ розкриття злогопної теми. Проте усі без винятку доповіді були аналітичними і діалогічними, гіпотези Грушевського з позиції наукової об'єктивності та їх життєспроможності. Той чи інший аспект історичної концепції розглядався не абстрактно, а з позиції історичного поступу.

Ретроспектива чи перспектива? Ці питання насуваються, оскільки правда не піддається ревізії, а історико-фактографічний вимір не породжує культу. В дискусіях, що виникали після кожної з трьох сесій конференції, були і сильною стороною, розкрилися потенціальні дослідницькі сили. Це однією особливості був і культуротвірний аспект. Тем, пов'язаних з літературою, мовознавством, мистецтвознавством, не лише висвітлювали широкі погляди і знань Грушевського, а й відкривали перспективи нових досліджень з цієї проблематики. На терені Америки це була перша грушевська конференція, в якій участь чимало допомагачів з різних регіонів України, а й з огляду одностайності думок про загальні проблеми рідної історії та культури.

У резолюції конференції була відзначена потреба у подальшому посиленому розвитку грушевськознавства в Україні і на Заході як нової галузі української науки; у виданні недрукованих праць Михайла Грушевського та таких, що становлять бібліографічну рідкість; написанні фундаментальних монографічних досліджень, присвячених життю, творчості і громадсько-політичній діяльності ювілята; у спорудженні пам'ятника Михайлові Грушевському у Києві біля колишнього будинку Української Центральної Ради та встановлення меморіальних дошок в центральних містах України та в діаспорі.

Учасники конференції закликали сприяти подальшій діяльності Українського історичного Товариства і новітнього Міжнародного Товариства імені Михайла Грушевського. Вони схвалили встановлення Українським історичним Товариством щорічної премії імені Михайла Грушевського за кращі наукові дослідження в галузі грушевськознавства.
Учасники дискусії цікавилися долею родини академіка М. Грушевського, зокрема, його дочки Катерини, відомої дослідниці, дружини Марії, брата Олександра та інших. Попереду ще праця в з'ясуванні трагічної долі репресованих і знижених учнів і співробітників академіка М. Грушевського.

В Городенці ашановано А. Крушельницького
ла“, які впали жертвою терору гестапо й НКВД в 1939—1948 роках. 58 імен і прізвищ видане на цій великій мармуровій таблиці, як і тех форм і мистецтв Поскіра. На пропам'ятній таблиці викарбовано заповіт не гасло в латинській мові: „Exhaurire alius Nostis ex ossibus ultor“ („Хай з наших погребів, костей зростає месник“).

Серед цих траурних хвилин були теж радісні, коли педагогічній родині представили громаді три класи гімназистів нового типу з пошлюбленою системою виконання. До них теж приєднався Володимир Никифоров, і від районної Ради вручив для студентів збірник „Городенщина“, виданий в діаспорі та неформальний журнал „Ямгорів“, який він редакує wraz з поступовими діями Городенківщини. Молодих гімназистів, як теж колишніх, приймали обідом, а для всіх був влаштований концерт. Количина гімназії „Рідна Школа“ в Городенці налічує зараз 1.17 учнів, а тому числі 65 учнів гімназійного типу. Вони розміщені в 46 класах.

Країнова Пластова Старшина в ЗСА
та усе членство Пласту зі сумов відвідує в засіданні довголітнього ДОБРОЇ ПЛАСТУ

сп. п. д-ра прав ПЕТРА ДАРМОГРАЯ
що стався в дні 14-го листопада 1991 року.
В похоронах покійного взяли участь численні пластуни Нью Йорку та околиць.
Друзі-пластуни дітям покійного Марці і Петрові висловили щирою співчуття.
ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

бл. п. ДОРКО БАСЮК
учитель народних шкіл
ПАНАХИДА — п'ятницю, 29-го листопада о год. 7-й веч. в похоронах заведеної Лиги і Півдня, Юніон, Н. Дж. СЛУЖБА БОЖА за покійного відбудеться в суботу, 30-го листопада о год. 9-й ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Н. Дж., а відтак відправа його на вічний спокій на українській православній цвинтарі св. Андрія в С. Баян Брук, Н. Дж.
Рідня, приятелі і знайомі просимо покійного згадати у своїх молитвах.
ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!
ГНАТИЙ ВАСИЛЬ — сестрині з синином ЮРКОМ і РОМКОМ

Степан Володимир Сушко
У глибокому смутку повідомляємо рідних, товаришів що у вівторок, 29-го жовтня 1991 р. з волі Всевшнього відійшов у вічність
ЗОНОВИ МИРОСЛАВА СУШКО, інж. арх. — сестра в Україні
ОЛГІ СУШКО-НАКОНЧЕНА, сестра з мужем і рідною, ЗСА
ВАСИЛЬ НАКОНЧЕННИЙ, д-р інж., шурин
МАРКУС БОГДАНОВИЧ НАКОНЧЕННИЙ, ГАНДАР, сестриня і з мужем о. прот. МАКСИМОМ ГАНЧАР та їх дітьми: ХРИСТИНОЮ і ТИМОТЕЕМ (ТИМЦОМ)
СОФІЯ РОКСКОЛІНА віра НАКОНЧЕННА, сестриня
ОЛЕКСАНДРА СУШКО-БАНДЕНА, стрічнена сестра
АРЕТА ГРИНЬОВСЬКА-АРПІН, племінниця родини бл. о. В. Сушко в Баттлморі, Меріленд, в Чикаго, Іллі.
Ближчі і дальша родина в Америці та в Україні.

Похоронні відправи з ПАРАСТАСОМ відбудуться 1-го листопада 1991 р. в Чикаго, Іллі, у Музика Funeral Home, 2151-57 West Chicago Avenue, Chicago, Іллі, а похоронна відправа і похорон в четвер, 21-го листопада 1991 р. на Rock Creek Cemetery в Вашингтоні, Д. К.
Просимо про молитви за душу покійного! Горем прибито:
ЗОНОВИ МИРОСЛАВА СУШКО, інж. арх. — сестра в Україні
ОЛГІ СУШКО-НАКОНЧЕНА, сестра з мужем і рідною, ЗСА
ВАСИЛЬ НАКОНЧЕННИЙ, д-р інж., шурин
МАРКУС БОГДАНОВИЧ НАКОНЧЕННИЙ, ГАНДАР, сестриня і з мужем о. прот. МАКСИМОМ ГАНЧАР та їх дітьми: ХРИСТИНОЮ і ТИМОТЕЕМ (ТИМЦОМ)
СОФІЯ РОКСКОЛІНА віра НАКОНЧЕННА, сестриня
ОЛЕКСАНДРА СУШКО-БАНДЕНА, стрічнена сестра
АРЕТА ГРИНЬОВСЬКА-АРПІН, племінниця родини бл. о. В. Сушко в Баттлморі, Меріленд, в Чикаго, Іллі.
Ближчі і дальша родина в Америці та в Україні.
Замість квітків просимо складати пожертву на фонд добування українського католицького краєвого собору Пресвятої Родини у Вашингтоні, Д. К. та інші добродійні цілі.

